

fordi han kun erhverber den personlig, eller ogsaa for Afkommet under indskrænkende Bestemmelser, s. E. ikke for sine qvindelige Descendenter. Derved bliver Nybøffen af og det Gode, der ligger i Arven, mindre for Arvetageren; og dog bliver den beskattet paa samme Maade som Arv, der fuldstændig erhverves for Arvetageren og hans Descendenter uden Indskrænkning. Jeg skulde altsaa henstille, om den ærede Minister skulde finde Anledning til, inden Sagen gaaer videre, at tage under Overveielse, om der er nogen Grund til at gjøre nogen- somhelst Undtagelse fra Lovens almindelige Bestemmelser i dette Punkt. Det er kun en Henstilling; en Discussion om denne Gjenstand er jeg ikke istand til at føre.

Justitsministeren: Ligesom det foreliggende Lovforslag er ubearbejdet og forelagt af Indenrigsministeren, saaledes henhører ogsaa Afgjørelsen af det Spørgsmaal, som den ærede Landstingsmand opfastede, under Indenrigsministeriet. Jeg maatte saaledes frygte for at komme til at foregribe Indenrigsministerens Opfattelse af det paaagebde Forhold, hvis jeg bestemt udtalte mig desangaaende. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle faa almindelige Bemærkninger, som nærmere og fjernere staae i Forbindelse med det, der udgjør Punktet i den ærede Rigsdagsmands Forespørgsel. I den Betænkning, som Justitsministeriet har meddeelt Indenrigsministeriet, og hvor der var Spørgsmaal om Arv, Arveafgift og Overdragelsesafgift i Anledning af Lehn, Stamhuuse osv., er man gaaet ud fra det som Udgangspunkt, at ved Løsningen af Spørgsmaalet bliver der ikke at tage Hensyn til den nu tiltrædende Besidders Forhold til den første Erector, men at det er Forholdet til den sidste Besidder, der kommer til at gjøre Udslaget. Der er kun eet Tilfælde mig bekendt, som nærmer sig til det, som den ærede Rigsdagsmand omtalte. Det var et Tilfælde, hvor den, der var Besidder af Stamhuset, maatte, fordi han kom til at tiltræde et andet Stamhuus, ifølge de gjældende Erectionspatenter fratræde det, han hidtil havde besiddet, og overlade det til en yngre Broder, og der opfastedes for Indenrigsministeriet det Spørgsmaal, om denne yngre Bro-

der, der overtog det saaledes vacant bleve Stamhuus, skulde udrede Arveafgift efter Frdn. 12te September 1792. Og i Henshold navnlig til det Udgangspunkt for Behandlingen af dette Spørgsmaal, som jeg tillob mig at paaapege, erklærede Justitsministeriet, at det, hvorpaa det maatte komme an, var, om der forelaa en Succession paa Grund af Dødsfald, da der kun i dette Tilfælde kunde være Spørgsmaal om Arveafgift. Men et saadant Tilfælde antoges af Justitsministeriet ikke at være tilstede her, hvor Marsagen til, at den Eric kom til at tiltræde Besiddelsen af Stamhuset, var, at den Anden maatte fratræde det. Jeg tvivler ikke paa, at Indenrigsministeren, under hvem saadanne Anliggender, som sagt, henhøre, vil tage alt Hensyn til den ærede Rigsdagsmands Udtalelser.

Da ikke flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) § 1 (see Anhang A Sp. 1925).
vedtoges eenstemmig med 32 Stemmer.

2) § 2 (see Anhang A Sp. 1926).
vedtoges med 30 Stemmer mod 1.

3) § 3 (see Anhang A Sp. 1926).
vedtoges med 30 Stemmer mod 1.

4) § 4 (see Anhang A Sp. 1927).
vedtoges eenstemmig med 31 Stemmer.

5) § 5 (see Anhang A Sp. 1928).
vedtoges med 30 Stemmer mod 1.

6) § 6 (see sammesteds).
vedtoges eenstemmig med 31 Stemmer.

Sagens Overgang til Tre die Behandling fattes dernæst under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 31 Stemmer.

Formanden: Dermed er Dagsordenen udtømt.

Formanden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg bemærke, at jeg havde ventet at kunne meddele, at Enbringforslag